

Zitting 1977–1978

14 978

Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Marokko tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, met Protocol; Rabat, 12 augustus 1977 (Trb. 1977, 152)

Nr. 1

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Ter griffies van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen 30 maart 1978. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens een of beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 29 april 1978.

Aan de Voorzitters van de Eerste Kamer en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 21 maart 1978

Ter voldoening aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 60 en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer u hierbij de Franse en de Nederlandse tekst over te leggen van de op 12 augustus 1977 te Rabat tot stand gekomen Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Marokko tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, met Protocol (Trb. 1977, 152).¹

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt alleen voor Nederland gevraagd.

De Minister van Buitenlandse Zaken
C. A. van der Klaauw

¹ Nedergelegd op de bibliotheek ter inzage voor de leden

TOELICHTENDE NOTA

Marokko heeft in de laatste jaren ten aanzien van verschillende geïndustrialiseerde landen het initiatief genomen om tot het afsluiten van overeenkomsten ter vermijding van dubbele belasting te geraken. Dit heeft ertoe geleid, dat met name met landen die deel uitmaken van de Europese Gemeenschap zodanige overeenkomsten zijn gesloten. Ook tot Nederland heeft Marokko het verzoek gericht onderhandelingen over de totstandkoming van een overeenkomst ter vermijding van dubbele belasting te openen. De besprekingen die daaruit zijn voortgevloeid, hebben geleid tot de ondertekening van de onderhavige overeenkomst, met protocol.

De Marokkaanse belastingheffing over inkomsten berust in beginsel op een stelsel waarbij met betrekking tot de afzonderlijke soorten van inkomsten zelfstandige belastingen worden geheven. Afgezien van inkomsten die in het kader van een onderneming worden genoten, zijn aan deze belastingen in het algemeen alleen inkomsten onderworpen die uit Marokko afkomstig zijn. Onderdelen van dit stelsel zijn een enige jaren geleden ingevoerde bronbelasting van 10% op royalty's en bronbelastingen van 25% op dividenden en interest. Sinds enige jaren is echter ook een overkoepelende inkomstenbelasting ingevoerd, die zich mede uitstrekt tot inkomsten die niet uit Marokkaanse bron afkomstig zijn. Het tarief van deze belasting is echter (nog) laag.

Bij de onderhandelingen heeft de positie van Marokko als ontwikkelingsland een belangrijke rol gespeeld. Dit komt met name hierin tot uitdrukking, dat ten aanzien van bronstaatheffingen op uitgaande dividenden, interest en royalty's hogere percentages zijn overeengekomen dan tussen geïndustrialiseerde landen gebruikelijk is.

Met betrekking tot dividenden, die niet in een deelnemingsverhouding worden uitgekeerd, is overeengekomen dat deze over en weer aan een bronheffing van ten hoogste 25% zullen zijn onderworpen (artikel 10, tweede lid, letter b). Dit brengt mede, dat beide landen bronbelasting mogen blijven heffen naar het tarief dat thans in beider nationale wetgeving is neergelegd. Marokko achtte niet voldoende aanleiding aanwezig voor deze dividenden het percentage van de bronheffing terug te brengen tot de onder werking van overeenkomsten ter vermijding van dubbele belasting gebruikelijke 15%. Ook voor Nederland bestond daartoe weinig aanleiding, aangezien een verlaging van de Nederlandse dividendbelasting doorgaans niet gepaard zou gaan met een adequate Marokkaanse belastingheffing. Beide landen zullen namelijk bij de belastingheffing van hun inwoners de bronbelasting die het andere land heeft geheven, verrekenen met de eigen belasting. Deze eigen belasting is echter in Marokko, behalve indien de dividenden in het kader van een onderneming werden genoten, lager dan de te verrekenen Nederlandse dividendbelasting.

Met betrekking tot dividenden die in een deelnemingsverhouding door een vennootschap van het ene land aan een vennootschap van het andere land worden uitgekeerd, is overeengekomen, dat deze over en weer aan een bronbelasting van ten hoogste 10% zullen zijn onderworpen (artikel 10, tweede lid, letter a). Van een deelnemingsverhouding is sprake als de ontvangende vennootschap onmiddellijk ten minste 25% bezit van het kapitaal van de vennootschap die de dividenden betaalt.

Met betrekking tot interest is overeengekomen, dat deze aan een bronheffing van ten hoogste 10% zal zijn onderworpen, indien de interest wordt betaald aan een onderneming, en aan een bronheffing van ten hoogste 25% in de overige gevallen (artikel 11, tweede lid). Deze percentages vloeien voort uit een compromis dat werd bereikt nadat Marokko aanvankelijk zowel voor commerciële als voor niet-commerciële interest een bronbelasting van 15% had verlangd. Ook de bronheffingen op interest zullen worden verrekend met de belasting van de woonstaat van de genier.

Wat royalty's betreft is overeengekomen dat deze aan een bronheffing van ten hoogste 10% zullen zijn onderworpen (artikel 12, tweede lid). Dit percentage komt neer op een consolidatie van het tarief dat Marokko onder zijn huidige wetgeving toepast. Ook deze bronheffing zal worden verrekend met de belasting van de woonstaat van de genierter.

Met betrekking tot de belastingheffing over winsten van ondernemingen volgt de overeenkomst vrijwel geheel het patroon van bepalingen, dat in de model-conventie van de OESO is neergelegd. Dit is ook het geval met betrekking tot de belastingheffing over winsten van scheep- en luchtvaartondernemingen. Krachtens artikel 8 zullen deze winsten slechts belastbaar zijn in de staat waar de werkelijke leiding van de onderneming is gevestigd.

Ten aanzien van overheidspensioenen was Marokko niet bereid de internationaal gebruikelijke en ook door Nederland voorgestane regel te aanvaarden, dat deze mogen worden belast door het land dat deze pensioenen betaalt. Marokko stelde zich op het standpunt dat deze pensioenen ter belastingheffing dienden te worden toegewezen aan het woonland van de genierter. Aangezien de tegengestelde opvattingen niet konden worden overbrugd, is overeengekomen dat de onderhavige pensioenen door beide staten mogen worden belast (artikel 19, tweede lid). Elk van de beide staten mag derhalve in het overigens geringe aantal gevallen waarin een overheidspensioen aan een inwoner van de andere staat wordt betaald, zijn eigen nationale wetgeving blijven toepassen.

De overeenkomst bevat voorts de gebruikelijke bepalingen inzake de non-discriminatie (artikel 25) en de uitwisseling van inlichtingen (artikel 27).

De overeenkomst treedt in werking op de dag waarop de beide regeringen elkaar mededelen dat aan de voor hun onderscheiden landen vereiste grondwettelijke procedures is voldaan. Zij vindt daarna toepassing met terugwerkende kracht tot 1 januari van het jaar waarin de wederzijdse mededeling geschiedt. Ten aanzien van dividenden, interest en royalty's vindt zij echter toepassing met ingang van de eerste dag van de maand, volgende op die van de wederzijdse mededeling (artikel 30).

Voor wat het Koninkrijk betreft zal de overeenkomst alleen voor Nederland gelden. In artikel 29 is echter bepaald, dat de overeenkomst in al dan niet gewijzigde vorm kan worden uitgebreid tot de Nederlandse Antillen. Indien daartoe wordt overgegaan, zal zulks geschieden door middel van een ter zake afzonderlijk te sluiten overeenkomst.

De regering van de Nederlandse Antillen heeft van belangstelling voor een dergelijke overeenkomst blijk gegeven, doch zal haar definitief standpunt eerst op een later tijdstip bepalen.

De Staatssecretaris van Financiën,
A. Nooteboom

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
D. F. van der Mei